

۱۴ شهرالجمal ۱۶۹
۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۱

پیروان حضرت بهاءالله در کشور مقدس ایران ملاحظه فرمایند

نژدیک شدن سال گرد دست‌گیری غیرقانونی اعضای هیئت سابق یاران و کارکنان مؤسسه علمی آزاد یادآور تضییقات واردہ بر آن عزیزان و دیگر احبابی جان‌فشن مهد امر الله است. چهار سال از مسجونیت اعضای هیئت سابق یاران می‌گذرد. مبارزه سرسختانه با تلاش آرام جوانان بهائی برای دسترسی به تحصیلات عالی هم‌چنان ادامه دارد و خادمان مؤسسه علمی در واقع به جرم کمک به گسترش آموزش و پرورش و ترویج علم و دانش در زندان به سرمی برنده.

اگرچه وسعت این بی‌عدالتی‌ها حسّ هم‌دردی ناظران آگاه را در سراسر عالم برانگیخته ولی ستمی که همواره نسبت به اعضای جامعه بهائی ادامه داشته شدت یافته و ابعاد موحش و غیرانسانی آن کودکان و نوجوانان را نیز در برگرفته است. مردم جهان با تعجب و تأثیر شاهد آن بودند که اخیراً طفلی دو ساله با مادر روانه زندان گشت و چند روزی را در بند گذراند. فردی که نام مقدس معلم را برخود نهاده در محیط مدرسه کودک معصومی را به جرم عدم شرکت در نماز جماعت بی‌رحمانه مورد ضرب و شتم قرارداد و دست نحیف او را سوزاند. مأمورین دولت به زور وارد منزلی شده درب اطاق را شکسته و در مقابل چشمان وحشت‌زده کودک هفت ساله و خواهر نوجوانش مادرشان را با خود بردند.

در حالی که محرومیت بهائیان از استخدام در ادارات دولتی به قوت خود باقی است محل کار آزاد عده‌کثیری از آنان مورد حمله و جستجو قرار می‌گیرد و با دلایلی بی‌اساس بسته می‌شود. معلمین و اساتیدی که از داشتن شغل دولتی محروم‌اند به بهانه امکان تبلیغ دیانت بهائی اجازه تدریس خصوصی را نیز ندارند. خدمات اجتماعی بهائیان حتی اشتغال‌شان به امور عادی زندگی روزمره "اقدام علیه امنیت کشور" تلقی می‌گردد. دامنه شوم این بغض و عناد کریه مردگان را نیز در بر دارد. نه تنها حملات پیگیر و منظم به قبرستان‌های بهائی و تخریب مراقد ادامه دارد بلکه در بعضی از مناطق به احباب اجازه دفن اموات بر طبق احکام بهائی داده نمی‌شود. قطع درختان سرسیز این اماکن که با زحمت فراوان پرورش یافته نمونه دیگری از مساعی مسئولین امور برای وارد ساختن فشارهای روحی بر احباب و بی‌احترامی نسبت به رفته‌گان شان می‌باشد. بهائیان حتی از گذاشتن گل بر آرامگاه عزیزان‌شان ممنوع‌اند زیرا اولیای امور آن را نیز تبلیغ دیانت

بهائی می دانند. عجبا که حتی حیوان بی زبانی که یک بهائی در دامداری خود پرورش می دهد نیز از مظالم اولو البعضاء در امان نیست.

مخالفتها و سرکوبی هایی که علیه جامعه بهائی صورت می گیرد به اشكال مختلف علیه طیف وسیعی از دیگر شهروندان مملکت نیز اعمال می شود، شهروندانی که تنها جرم شان خواستن آزادی و داشتن جامعه ای مبنی بر عدل و انصاف است.

در برابر این همه حق کشی های آشکار، دول و ملل کوچک و بزرگ جهان به پشتیبانی از حقوق احبابی ستم دیده ایران و دیگر شهروندان مصیبت زده آن سرزمین ادامه می دهند. سازمان ملل متحده، مجتمع معتبر بین المللی حقوق بشر، نهادهای دولتی و مدنی، پارلمان ها، دانشگاه ها، مرّوجین عدالت، وکلا، قضات، اساتید، فلاسفه، دیپلمات ها، دولت مردان و مقامات رسمی در بسیاری از کشورها و شخصیت های برجسته از جمله بعضی از سیاستمداران مسلمان از شرق و غرب در قطع نامه ها، گزارش ها و اظهارات رسمی خود، این تضییقات را ظالمانه خوانده خواهان توقف آن می باشند. اقدامات اخیر عامه مردم جهان نیز قابل توجه است. به عنوان مثال مراسم برگزار شده در دوازده شهر بزرگ جهان به مناسبت ده هزار روز زندانی بودن اعضای سابق یاران و راهپیمایی ده ها هزار نفر از اهالی برزیل برای دفاع از آزادی مذهب در جهان و اعتراض به نقض حقوق بشر از جمله حقوق بهائیان در ایران را می توان نام برد.

در بین ایرانیان شریف، هنرمندان نیز در حمایت از حقوق شهروندی بهائیان به صفت سایر روشن فکران منصف و فرهیخته پیوسته اند. نکته مهم آن است که استمرار این بی عدالتی ها که چندی قبل سبب شد صاحبان عدل و انصاف سکوت خود را در باره نقض حقوق شهروندی بهائیان شکسته و رسمآ پشتیبانی خویش را از حقوق بهائیان اظهار دارند حال حس کنج کاوی آنان را بیدار کرده و مایلند بدانند دلیل شدت یافتن مخالفت با جامعه بهائی چیست. با وقوف بیش از پیش ایرانیان عزیز به نقش سازنده ای که بهائیان در آبادانی وطن مقدس خود داشته اند مواعظ بی شماری که در راه مشارکت شما در بنای ایرانی پیشرفته ایجاد شده است تدریجاً رفع می گردد و فرصت های ارزشمندی در این مسیر در مقابل دیدگان شما رخ می گشاید.

خشونت هایی که نسبت به بهائیان و سایر دگراندیشان ایرانی اعمال می شود در حقیقت زایده تمیزک به عقاید و اصول منسخ و سنن و رسوم کهنه ای است که اثرات مستقیم و منفی اش در همه جنبه های حیات اجتماعی آن سرزمین دیده می شود. جوی از تعصبات جاهلیه و گرایش های خرافی بر مملکت تحمیل شده و لطمات شدیدی به اعتبار دین و ایمان وارد آمده است. خواسته های جوانان عزیز نادیده گرفته می شود، علی رغم شرافت طبع ایرانیان پاک نهاد معنویت و ارزش های اخلاقی در جامعه به

حاشیه رانده شده، تباہی و فساد بسیاری از جوانب اجتماع را در برگرفته، راستی و صداقت‌گویی از دوایر مدیریت رخت برپسته و دروغ و تزویر جایگزین آن شده، پیوندهای همبستگی و اعتماد که لازمه بقا و پیشرفت یک جامعه زنده و پویاست ضعیف شده، ارکان نظم جامعه متزلزل گشته و گردداب مهیبی از مشکلات و نابسامانی‌ها همگان را در کام خود فروبرده است. ملاحظه این وضع اسف‌بار یادآور بیان مهمین حضرت بهاءالله است که می‌فرمایند "...گیتی را دردهای بی‌کران فراگرفته و او را بربسترن‌کامی انداخته. مردمانی که از باده خودبینی سرمست شده‌اند پژشک دانا را از او بازداشته‌اند اینست که خود و همه مردمان را گرفتار نموده‌اند. نه درد می‌دانند نه درمان می‌شناسند راست را کثرانگاشته‌اند و دوست را دشمن شمرده‌اند...."

با وجود این شرایط نابسامان، شما طالبان ملکوت از مصائب شدیده این جهان نومید نشده به مدد اسم اعظم بر عهد و پیمان الهی استوار و در آرمان‌های شکوهمند و انسان‌دوستانه خود پایدارید و به تحقق آن اطمینانی واثق دارید. به یقین می‌بین می‌دانید که عصر حاضر دوران دگرگونی‌های عظیم و تحولات بنیادین است. نظام‌های فرسوده جهان در حال فروپاشی است و در میان تشنجات ناشی از آن، سلول‌های پیکر نظمی نوین در بطن عالم به تدریج تکوین می‌یابد. یقیناً پیام رضوان ۲۰۱۲ را مطالعه فرموده و از نشانه‌های جدید نفوذ و رسوخ این امر اعظم در تاریخ پود اجتماع در سراسر عالم آگاهی بیشتری یافته‌اید. ملاحظه فرمایید که پیروان دل‌باخته جمال جانان، به خصوص جوانان عزیز، چگونه با شور و ایمان فراوان در اقصی نقاط جهان به کمک دوستان، هم‌کاران، همسایگان و خویشاوندان در دهکده‌ها و شهرها به ایجاد محیطی مشغولند که در آن مقدّر است یک مدنیت روحانی جهانی شکوفا گردد و جوامعی را پرورش می‌دهند که حیاتی جدید را نوید می‌دهد و به عالم و عالمیان امید می‌بخشد. پس با ایمان و اتکای همیشگی به الطاف بی‌پایان حضرت یزدان به خدمات خالصانه خود ادامه دهید و همواره بیانات تسلی بخش حضرت ولی عزیز امر الله را به یاد آورید که خادمان جان‌فشن آین جمال قدم را اطمینان می‌دهند که در این امر اعظم چنان قدرت شگرفی نهفته است که بر هر امتحان و افتتان فائق آید، از بروز مصائب و تضییقات قوّتی جدید گیرد، و بر اثر هر ظلم و ستمی پیروانی تازه و نیروی بی‌اندازه یابد.

به یاد شما عزیزان در اعتاب مقدّسه علیا با کمال محبت و اشتیاق دعا می‌کنیم.

بسم الله الرحمن الرحيم